

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. _____

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol fiind judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul, în contradictoriu cu pârât, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari - *recalculare indemnizație art. 38-OUG nr. 64/2006*

Se constată că dezbaterea cauzei a avut loc în data de 01.10.2024, când susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când a fost amânată pronunțarea pentru data de 09.10.2024.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor probleme de drept, Tribunalul reține:

I. Cererea principală:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor la data de 13.12.2023 reclamantul, a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să oblige instituția pârâtă la:

1. Recalcularea indemnizațiilor (drepturilor salariate prevăzute de art 38 din O. G. 64/2006) aferente concediului de odihnă, medical, concedii și învoiri plătite, concedii de studii, detașare, delegare, misiuni, pentru anii 2020, 2021, 2022 și în continuare, pe perioada raporturilor de muncă;
2. Calcularea și plata diferențelor salariate dintre indemnizația de concedii/învoiri plătite în perioada efectuării concediului și cea cuvenită în mod legal, ca urmare a recalculării indemnizației de concediu (drepturilor salariate pentru perioada concediului);
3. Actualizarea sumelor datorate cu rata inflației și plata dobânzii legale pentru diferențele salariate.

În motivare a arătat în esență că potrivit art. 104 lit f, g) din Legea nr. 145/2019, funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului; concedii medicale, concedii de maternitate, pentru creșterea copilului până la vârsta de 2 ani sau a copilului cu handicap până la vârsta de 3 ani, concediu paternal, precum și pentru alte situații, în condițiile stabilite de lege.

Condițiile în baza cărora funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul la concedii de odihnă este reglementat prin HG nr. 604/27.05.2021, actul normativ reglementând aprobarea condițiilor în care polițiștii de penitenciare pot beneficia de concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite, concedii fără plată și bilete de odihnă.

Art. 38 alineat 1 din O.G. 64/2006 stabilește conținutul drepturilor bănești, în legislația națională, pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare pe timpul cât se afla în delegare, detașare, incapacitate temporară, concediu de odihnă, alte

concedii și învoiri plătite respectiv faptul ca aceștia primesc salariile de baza si celelalte drepturi bănești avute, inclusiv sporurile de care beneficiază, potrivit legii. Acest articol nu face distincție între sporurile cu caracter permanent si cele variabile, astfel încât nu poate fi interpretat decât în sensul că se impune ca în perioada concediilor, misiunilor, concediilor medicale, concediilor de studii, să se mențină salariul de bază și celelalte drepturi bănești, inclusiv sporurile de care beneficiaz potrivit legii.

La data la care a efectuat concediile de odihna, medical, învoiri plătite, misiunile, la stabilirea indemnizației de concediu nu au fost avute în vedere toate elementele componente ale salariului, astfel cum sunt definite si determinate de art. 150 Codul muncii. Astfel, conform acestuia pentru perioada concediului/învoirii salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu ce nu poate fi mai mica decât salariul de baza, indemnizațiile si toate sporurile cuvenite pentru perioada respectiva, situație ce a creat un prejudiciu patrimonial efectiv reprezentat de neacordarea în cuantumul legal a drepturilor bănești aferente anilor 2020,2021, 2022.

Clarificări cu privire la această chestiune au fost aduse prin jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, de referința fiind cauza C-155/10 Williams si altii c. British Airways plc.in soluționarea căreia Curtea a fost chemata sa pronunțe o hotarare prealabila privind interpretarea articolului 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru. În speța, Curtea a apreciat că: "remunerația plătită pentru concediul anual trebuie calculată, în principiu, astfel încât să corespundă remunerației obișnuite primite de lucrător", precum și faptul că "(...) atunci când remunerația primită de lucrător este compusă din mai multe elemente, stabilirea remunerației obișnuite și, prin urmare, a sumei la care lucrătorul respectiv are dreptul pe durata concediului anual impune o analiză specifică".

De menționat că la această dată, Curtea de Apel Craiova s-a pronunțat în mai multe spețe similar, cum ar fi dos.nr.2222/63/2019, 1211/63/2019, 2878/63/2019, 2800/63/2019 iar Curtea de Apel Brașov s-a pronunțat într-o speță similară, în dosar nr.5235/62/2016, a admis o acțiune identică.

Fata de cele mai sus arătate, ținând seama ca indemnizația de concediu de odihna reprezintă media zilnica a drepturilor salariale, drepturi salariate ce reunesc salariul de baza, indemnizațiile si sporurile cuvenite pentru perioada respectiva, solicită admiterea acțiunii.

În drept: art. 104 lit f, g) din Legea nr. 145/2019, art. 38 alineat 1 din OG 64/2006 art. 5 din HG 1294/2001, HG nr. 604/27.05.2021, art. 150 Codul muncii, art. 1535 Cod civil.

În probațiune - înscrisurile depuse la dosar

Potrivit art. 29 alln.1 coroborat cu alin 4 din OUG nr.80/2013 prezenta cerere este scutita de taxa judiciara de timbru.

Pârâtul prin întâmpinare, în principal, pe cale de excepție, a invocat:

- nulitatea cererii de chemare în judecată pentru lipsa semnăturii, raportat la prevederile art.196 alin.1 Cod Proc.Civ.;
- autoritatea de lucru judecat întrucât există identitate de părți cât și de obiect, între prezentul litigiu și Dosarul nr. 3545/111/2020;
- excepția lipsei de obiect cu privire la recalcularea indemnizațiilor pentru concediile de odihnă începând cu data de 01.09.2021, întrucât sporurile pentru condiții vătămătoare, periculoase și grele începând cu data de 01.09.2021 au fost acordate pe cale administrativă în sistem penitenciar ca urmare a incidenței Deciziei ICCJ nr.23/2021;
- prescripția dreptului material la acțiune pentru pretențiile mai vechi de 3 ani, termen raportat la data de 13.12.2023 la care reclamantul a investit instanța de judecată cu prezenta acțiune în instanță,

În subsidiar, pe fondul cauzei, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată formulată reclamant, ca fiind netemeinică și nelegală și pe cale de consecință:

- respingerea recalculării indemnizațiilor solicitate, drepturi salariale prevăzute de art.38 din OG nr.64/2006, pentru perioada aferentă concediului de odihnă, concediului medical, concediului de studii, învoiiri plătite, detașare, delegare, misiuni, pentru anii 2020, 2021, 2022 și în continuare pe perioada raporturilor de muncă,

- respingerea calculării și plății diferențelor salariale dintre indemnizația de concedii, învoiiri plătite și cea cuvenită ca urmare a recalculării indemnizației de concediu;

- respingerea actualizării sumelor datorate cu rata inflației și plata dobânzii legale;

În ceea ce privește pretențiile de recalculării indemnizațiilor solicitate, drepturi salariale prevăzute de art.38 din OG nr.64/2006, pentru perioada aferentă concediului de odihnă, concediului medical, concediului de studii, învoiiri plătite, detașare, delegare, misiuni, pentru anii 2020, 2021, 2022 și în continuare pe perioada raporturilor de muncă, arată onoratei instanțe faptul că acestea au fost calculate și achitate în mod temeinic și legal de către Penitenciarul Oradea, motiv pentru care nu se mai impune recalcularea și plata acestora.

În perioada analizată, sporul pentru condiții vătămătoare s-a acordat potrivit dispozițiilor legilor de salarizare, în baza Buletinelor de determinare/măsurare eliberate de organele competente ale Ministerului Sănătății, cu condiția ca din determinările efectuate să rezulte că noxele din atmosfera zonei respective de muncă, depășesc concentrațiile maxime admise de normele legale de protecție a muncii - ex. Sporul de praf, antenă. Cât privește sporul pentru condiții deosebit de periculoase (TBC și HIV) acesta s-a acordat personalului din sistemul administrației penitenciare, în temeiul OMJ nr.3544/C/2012, pentru aprobarea Normelor privind condițiile de acordare a acestuia, act normativ care, în cuprinsul art.5 alin.1 prevede că se acordă pe baza buletinelor de determinare și expertizare a locurilor de muncă, eliberate de compartimentele de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică.

- începând cu septembrie 2021 - prezent, la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor și la nivelul unităților penitenciare, au fost implementate Instrucțiunile nr.997/28.09.2021 privind procedura de evidențiere și plată a sporurilor pentru condiții de muncă în perioada concediului de odihnă, prin care s-a dispus pentru perioada concediului de odihnă acordarea integrală a mediei sporurilor pe ultimele 3 luni, începând cu pontajul lunii septembrie 2021. Astfel, începând cu pontajul lunii septembrie 2021, pretențiile mai sus solicitate sunt rămase fără de obiect, în condițiile în care începând cu această dată, aceste sporuri se plătesc de către Penitenciarul Oradea.

Ținând cont de prevederile legale mai sus invocate și de faptul că pe perioada concediului de odihnă, salariatul nu s-a aflat la locul de muncă expertizat din punct de vedere al condițiilor deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase, apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile pentru a putea beneficia de aceste sporuri, decât de la momentul (septembrie 2021) la care acestea au fost acordate pe cale administrativă în sistem penitenciar aferente concediului de odihnă.

Prin urmare, pretențiile reclamantului de acordare, pentru perioada 2020 - septembrie 2021, a sporurilor pentru condiții grele, vătămătoare, periculoase de munca, pe durata concediului de odihnă sunt netemeinice și nelegale și sunt contrare principiului legalității prevăzut la art.6 lit. a) din Legea nr. 153/2017, potrivit căruia "*sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art.11 alin.(1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege*".

2. în ceea ce privește pretențiile constând în indemnizațiile aferente concediului medical, pentru perioada cuprinsă între anii 2020-prezent, arată onoratei instanțe următoarele:

Spre deosebire de situația incapacității temporare de muncă și/sau recuperarea capacității temporare de muncă a salariatului aferentă concediului medical, pe durata concediului de odihnă polițistul de penitenciare rămâne la dispoziția unității care poate opta pentru întreruperea concediului de odihnă al angajatului conform art.7 din HG nr.604/2021, polițistul de penitenciare putând fi rechemat la unitate în situații urgente, stringente, necesare cât și în situațiile prevăzute în cuprinsul Legii nr.145/2019.

Ori, pe perioada concediului medical, reclamantul nu s-a aflat în cadrul Penitenciarului Oradea, nici la dispoziția angajatorului, si nici nu si-a îndeplinit atribuțiile de serviciu potrivit fișei postului.

Prin urmare, acordarea sporurilor pentru condiții de munca periculoase, grele, vătămătoare, nu are un caracter justificat atunci când angajatul se află în concediul medical, întrucât acesta se află în incapacitate temporară de muncă și/sau în recuperare a capacității de muncă, iar raportul de serviciu al acestuia este suspendat conform art. 50 lit. b Codul Muncii și art.130 alin. 8 din Legea nr.145/2019.

Cu referire la alin. 4 și alin. 5 ale art.38 din OG nr.64/2006, mai arată faptul că nu ar trebui să existe nicio justificare a diferențierii între natura juridică a drepturilor bănești aferente concediului pentru incapacitate de muncă (prevăzut la art.38 alin.1) și concediul de maternitate (prevăzut la art.38 alin.4 și 5), întrucât pentru concediile prevăzute la art.38 alin.4 și 5 se acordă indemnizație potrivit dispozițiilor legale generale ca și prestație socială în raport cu contribuțiile plătite.

Dispozițiile art.38 alin.1 din OG nr.64/2006 nu urmăresc, pentru argumentele mai sus arătate, definirea naturii drepturilor încasate ca fiind drepturi salariale, ci doar configurarea existenței dreptului de a fi remunerat și de a se stabili valoare de referință la care se raportează remunerația, în cazul indemnizației pentru incapacitate de muncă, baza de calcul urmând să fie stabilită în raport de toate aceste drepturi salariale enumerate.

Aplicarea prin analogie a considerentelor Deciziei nr.23/2021 a ICCJ apare ca fiind exclusă atât ca urmare a regimului juridic diferit a celor două categorii de concedii cât și ca urmare a faptului că drepturile bănești aferente acestora se stabilesc în mod diferit avându-se în vedere faptul că pe durata concediului medical, raportul de serviciu este suspendat de drept, iar concediul de odihnă reprezintă un drept al salariatului și are rolul de a asigura refacerea capacității de muncă afectate. Astfel cu reiese inclusiv din jurisprudența CJUE, obiectivul cerinței de a plăti acest concediu este acela de a pune lucrătorul în timpul concediului de odihnă într-o situație care este, în ceea ce privește salariul, comparabilă cu perioada de muncă.

3. în privința indemnizațiilor aferente concediilor de studii și învoiri plătite, pentru perioada anilor 2020, 2021, 2022 și în continuare pe perioada raporturilor de muncă, acestea au fost în mod legal acordate și cu respectarea prevederilor legale. Legiuitorul nu a intenționat includerea sporurilor respective în suma drepturilor bănești acordate pentru perioada în care reclamantul s-a aflat în concediu de studiu și/sau în învoiri plătite, iar acest fapt rezultă atât din prevederile inițiale ale O.G. 64/2006 cât și a celor ulterioare care au înlocuit dispozițiile abrogate. Ținând cont de prevederile legale mai sus invocate și de faptul că pe perioada concediilor de studii și învoiri plătite, salariații nu s-au aflat la locul de muncă expertizat din punct de vedere al condițiilor deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase, apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile pentru a putea beneficia de aceste sporuri, iar aplicarea prin analogie drepturilor bănești aferente concediilor de studii, învoiri plătite, a considerentelor Deciziei nr.23/2021 a ICCJ este exclusă.

4. în ceea ce privește indemnizațiile aferente perioadelor de detașare, delegare și misiuni, pentru perioada anilor 2020, 2021, 2022 și în continuare pe perioada raporturilor de muncă, menționează faptul că O.G. nr.64/2006 nu distinge în cuprinsul art.38 alin.1 situația invocată de reclamant cu privire la drepturile salariale pe perioada delegării, detașării și a misiunilor.

Potrivit principiului de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, astfel că dacă legea nu distinge nici noi nu trebuie să distingem.

Potrivit art.38 din OG nr.64/2006 ”(1) *Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate, alte concedii plătite, precum și învoiri plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, inclusiv sporurile de care beneficiază, potrivit legii.*”

Legiuitorul nu a intenționat includerea sporurilor respective în suma drepturilor bănești acordate pentru perioada în care reclamantul s-a aflat în delegare, detașare, misiune, iar acest fapt rezultă atât din prevederile inițiale ale O.G. 64/2006 cât și a celor ulterioare care au înlocuit dispozițiile abrogate.

În drept, a invocat prevederile art.201, 205-208 C.proc.civ. si celelalte acte normative invocate in cuprinsul întâmpinării.

Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Potrivit art. 2 din O.U.G nr. 62/2024 „*Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*” Tribunalul Bihor apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării.

Reclamantul a arătat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar pârâul a arătat că se impune.

Chestiunea de drept dedusă judecății în cauza de față este dacă în interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. 1 din OG nr. 64/2006 și a art. 150 alin. 1 și 2 din Legea 53/2003, rezultă că la calculul indemnizațiilor cuvenite pentru perioada concediului de odihnă, concediului medical, concediului de studii, învoirilor plătite, delegări, detașări, misiuni ș.a, polițiștii de penitenciare beneficiază aceleași drepturi salariale și nesalariale (sumă compensatorie, spor condiții vătămătoare, spor condiții periculoase, ore suplimentare, spor pericol ANP, indemnizație chirie, valoare majorare 50%) ca cele cuvenite pentru perioada în care au desfășurat activitate efectivă.

De această dezlegare depinde soluționarea cauzei, având în vedere că reclamantul arată că începând cu anul 2020 nu i s-a calculat indemnizațiile de concediu de odihnă,concediu medical, concediu de studii, învoiri plătite, cu includerea tuturor sporurilor de care beneficiază în perioada în care desfășoară activitate efectivă.

Cu excepția Deciziei nr. 23/2021 în care Înalta Curte s-a pronunțat în sensul că pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care polițiștii de penitenciar au beneficiat în perioada de activitate, Înalta Curte nu a statuat asupra celorlalte sporuri și a celorlalte tipuri de indemnizații (concedii medicale, de studii, învoiri plătite), iar această problemă de drept nu face obiectul unei sesizări în acest sens, până la data pronunțării prezentei, astfel că instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG 62/2024 în vederea sesizării Înaltei Curți pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024 instanța va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte a acestei sesizări.

Potrivit art. 2 alin. 2 din OUG 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către

instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 519 C.proc.civ. și art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu privire la următoarea problemă de drept:

Dacă din interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. 1 din OG nr. 64/2006 și a art. 150 alin. 1 și 2 din Legea 53/2003, rezultă că la calculul indemnizațiilor cuvenite pentru perioada concediului de odihnă, concediului medical, concediului de studii, învoirilor plătite, delegări, detașări, misiuni ș.a, poliștii de penitenciare beneficiază aceleași drepturi salariale și nesalariale (sumă compensatorie, spor condiții vătămătoare, spor condiții periculoase, ore suplimentare, spor pericol ANP, indemnizație chirie, valoare majorare 50%) ca cele cuvenite pentru perioada în care au desfășurat activitate efectivă.

În temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ. suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi,

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

**R O M Â N I A
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul în contradictoriu cu pârâțul, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari - *recalculare indemnizație art. 38 din OUG nr.64/2006*

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamantul asistat de avocat Paul Călinescu în baza împuternicirii avocațiale depusă la dosar, lipsind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, părțile au fost citate cu mențiunea de a-și exprima punctul de vedere față de aplicabilitatea dispozițiilor OUG nr. 62/2024, după care:

Reprezentantul reclamantului susține că prin Decizia nr. 46/18.06.2023 pronunțată de Î.C.C.J. au fost lămurite chestiuni de drept ce vizează obiectul prezentei acțiuni, astfel că nu se impune suspendarea prezentei cauze și nici sesizarea Î.C.C.J. în acest sens.

Instanța rămâne în pronunțare asupra sesizării Î.C.C.J. pentru dezlegarea unei chestiuni de drept ce vizează obiectul dedus judecării.

După dezbaterrea cauzei, înainte de închiderea ședinței de judecată se prezintă reprezentanta pârâțului de rd. 1 – în baza delegației depuse la fila 156 din dosar.

Instanța, aduce la cunoștința reprezentantei pârâțului dezbaterrea ce a avut loc, reia cauza și acordă cuvântul asupra aplicabilității dispozițiilor OUG nr. 62/2024.

Reprezentanta pârâțului de rd. 1 – lasă la aprecierea instanței aplicabilitatea Deciziei nr. 46/19.06.2023 în speța de față. Susține că prin Decizia nr. 23/2021 pronunțată de Î.C.C.J. ca și recurs în interesul legii a stabilit că art. 38 alin. 1) din OG nr.64/2006, sporurile pentru condiții vătămătoare, periculoase și grele de muncă trebuie avute în vedere pe durata când funcționarul public se află în concediu de odihnă, arată că acele sporuri au caracter permanent. Însă, nu se referă și la concedii medicale, învoiri, delegații și detașări. Arată că, prin cererea de chemare în judecată se solicită acordarea caracterului permanent al sporului pe durata C.M. detașărilor, misiunilor, învoirilor plătite și concediile de studii. Decizia nr. 46/2023 pronunțată de Î.C.C.J. nu prevede concret că se referă și la aceste concedii, în afară de concediu de odihnă.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a se depune concluzii sau note scrise la dosar,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de

În temeiul disp. art. 396 alin. 2 C.pr.civ., pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de la

Președinte

.....

Grefier

.....

